17/11/2022

Μήνυμα Μητροπολίτη Μαρωνείας για την πλεονεξία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Το μήνυμά του για την Κυριακή Θ' Λουκά εξέδωσε ο Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων, με τίτλο "Η πλεονεξία".

“Η πραγματικότητα που διαφεύγει από τον άνθρωπο της σημερινής περικοπής είναι, ότι αδυνατεί να καταλάβει πως **δεν είναι μόνιμος στην γη.** Όσα και αν κατορθώνουμε να συγκεντρώσουμε δεν πρόκειται να παραμείνουν για πάντα στα χέρια μας. **Χρήματα**, θέσεις, **αξιώματα**, υλικά αγαθά εξυπηρετούν απλώς τη ζωή. Όμως αυτά δεν είναι ο σκοπός, το τέρμα της, ούτε πολύ περισσότερο αυτή η ίδια η ζωή. Και είναι αληθινή **αφροσύνη να δίνεις σ’ αυτά την ψυχή σου**, να βλέπεις μόνο ένα μικρό τμήμα της ζωής σου, το γήινο και να αγνοείς την συνέχεια της”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Με τον χαρακτηρισμό «Άφρων» προσφωνεί τον πλεονέκτη πλούσιο ο Χριστός στη σημερινή ευαγγελική περικοπή. «Άφρων, αυτή τη νύχτα τελειώνει η ζωή σου, Τι θα τα κάνεις όλα αυτά, που με νοσηρή ιδιοτέλεια θησαύρισες; Σε ποιόν θα τα αφήσης;». Ο χαρακτηρισμός αυτός, που χρησιμοποιεί ο Κύριος για τον άπληστο πλούσιο, μας αποκαλύπτει ότι η πλεονεξία είναι αληθινή αρρώστεια που δεν αφήνει τον άνθρωπο να ηρεμήσει και να χαρεί. «Και διελογίζετο εν εαυτώ». Τα όρια στα οποία κλείνονται οι σκέψεις του και οι προοπτικές του, είναι η λέξη «εγώ»

Αυτό θα κάνω: θα κατεδαφίσω τις αποθήκες μου και θα κτίσω μεγαλύτερες και θα συγκεντρώσω εκεί όλα τα γενήματά μου και τα αγαθά μου». Λες και μόνος του τα γέννησε, τα φύτεψε, τα πότισε, τα μάζεψε. Γι’ αυτόν δεν υπάρχουν εργάτες που δούλεψαν, γη, βροχή, άνεμοι που βοήθησαν. Όλα τα βλέπει σαν γεννήματά του. Γι’ αυτό, αφού τα συνάξει, σκέπτεται να πεί: «Ψυχή, έχεις πολλά αγαθά, για πολλά χρόνια·αναπαύσου, φάγε, πίε, ευφραίνου». Εδώ πλέον κορυφώνεται η παράκρουση: «Ψυχή, φάγε, πίε»…

Μα τι λοιπόν είναι η ανθρώπινη ύπαρξη; Έτσι ικανοποιείται; Με σιτάρι και κρασί; Τα πάντα βρίσκονται σε μια φοβερή σύγχυση στον άνθρωπο που κλείνεται αποκλειστικά στον εαυτό του, που σκέπτεται μόνο το άτομό του, που αγνοεί τους άλλους και αγνοεί τον Θεό. **Νομίζει ότι ασφαλίσθηκε στο φρούριο του «εγώ» του, ενώ στην πραγματικότητα το φρούριο αυτό γίνεται η φυλακή του.**

Πολλοί δυστυχώς και στην εποχή μας ζουν μέσα σ’ αυτή τη σύγχυση. Συγκεντρώνουν χρήματα, κτήματα, περιουσίες, για να τα απολαύσουν μόνοι τους η το πολύ-πολύ μέσα σ’ ένα μικρό, στενό οικογενειακό περιβάλλον, χωρίς να ενδιαφέρονται καθόλου για τις ανάγκες της κοινωνίας, για τον πόνο και την πείνα, που μαστίζουν τους συνανθρώπους τους.

Μια δεύτερη πραγματικότητα που διαφεύγει από τον άνθρωπο της σημερινής

περικοπής είναι, ότι αδυνατεί να καταλάβει πως δεν είναι μόνιμος στην γη. Όσα και αν κατορθώνουμε να συγκεντρώσουμε δεν πρόκειται να παραμείνουν για πάντα στα χέρια μας. Χρήματα, θέσεις, αξιώματα, υλικά αγαθά εξυπηρετούν απλώς τη ζωή. Όμως αυτά δεν είναι ο σκοπός, το τέρμα της, ούτε πολύ περισσότερο αυτή η ίδια η ζωή. Και είναι αληθινή αφροσύνη να δίνεις σ' αυτά την ψυχή σου, να βλέπεις μόνο ένα μικρό τμήμα της ζωής σου, το γήινο και να αγνοείς την συνέχεια της.

Περαστικοί είμαστε απ' αυτή τη γη αδελφοί. Ας το σκεπτόμαστε συχνότερα αυτό. «Ατμίς γαρ έσται η ζωή η προς ολίγον φαινομένη, έπειτα δε αφανιζομένη»